

ചിട്ടു ജാലകം

ജി എസ് എം എച്ച് എസ്
തത്തമംഗലം

ആമുഖം

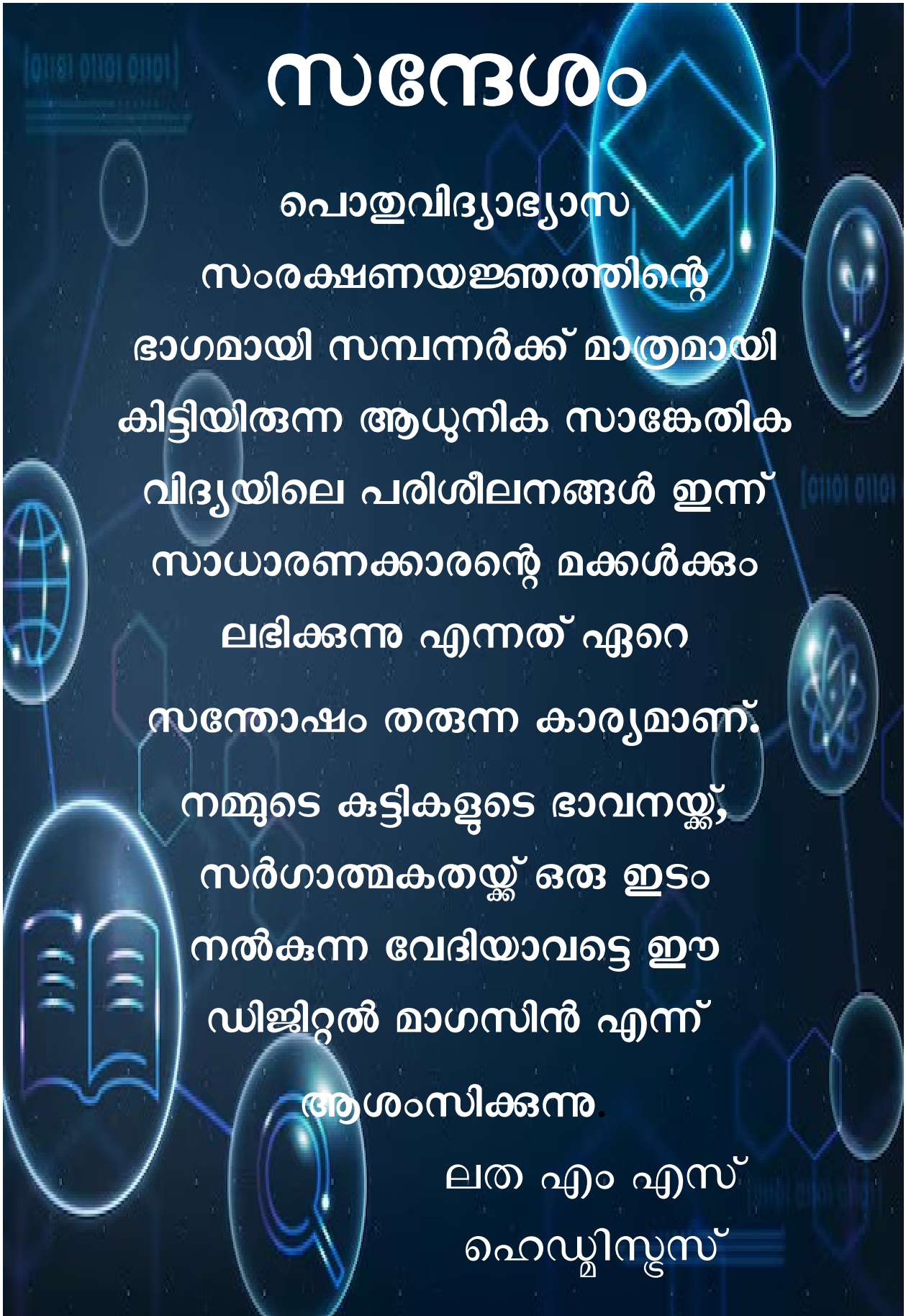
തത്തമംഗലം ഗവ. ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂളിലെ കുട്ടികൾ സ്വന്തമായി നിർമ്മിച്ചതും ശേഖരിച്ചതുമായ രചനകളാണ് ഈ മാഗസിനിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ രചനയ്ക്ക് പോരായ്മകളുണ്ടാകുമെങ്കിലും അവരുടെ ഭാവനയുടെ വർണ്ണവിഹായസ്സിലേക്ക് പറക്കാനുള്ള ഒരു പ്രോത്സാഹനമാണിത്.

ശ്രീമദ്വേദം

സന്ദേശം

പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ
 സംരക്ഷണയജ്ഞത്തിന്റെ
 ഭാഗമായി സമ്പന്നർക്ക് മാത്രമായി
 കിട്ടിയിരുന്ന ആധുനിക സാങ്കേതിക
 വിദ്യയിലെ പരിശീലനങ്ങൾ ഇന്ന്
 സാധാരണക്കാരന്റെ മക്കൾക്കും
 ലഭിക്കുന്നു എന്നത് ഏറെ
 സന്തോഷം തരുന്ന കാര്യമാണ്.
 നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ഭാവനയ്ക്ക്,
 സർഗാത്മകതയ്ക്ക് ഒരു ഇടം
 നൽകുന്ന വേദിയാവട്ടെ ഈ
 ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ എന്ന്
 ആശംസിക്കുന്നു.

ലത എം എസ്
 ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്

Abhinanda S
9C

The Light

Light we use for,
our all purposes,
Light is Like a god's -
reflection.

Our life have to
be even brighter
than brighter
with Light's

ഘട്ബോളിനെ സ്റ്റേഫിച്ച

പെൺകുട്ടി

(ചെറുകഥ)

ഒരിക്കൽ ഒരു പെൺകുട്ടി മഞ്ഞണിക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്ത് ജീവിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ പേര് സ്റ്റേല്ല എന്നായിരുന്നു. അവൾക്ക് രണ്ട് ചേട്ടന്മാരാണ് ഉള്ളത്. അവളുടെ ചേട്ടന്മാരുടെ പേര് ജോസഫ്, ക്രിസ്റ്റി എന്നായിരുന്നു. അവൾ ചേട്ടന്മാരെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ അവരും അവളെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അവൾ നാലാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ സ്കൂൾ ടൂറായി തൃശൂരിലേക്ക് പോയി. അപ്പോൾ കുറച്ചു കുട്ടികൾ ഘട്ബോൾ കളിക്കുന്നത് കണ്ടു. അവൾക്ക് അതുപോലെ കളിക്കണമെന്നൊരാശതോന്നി. അവൾ ടൂർ കഴിഞ്ഞ് വരുമ്പോൾ ചേട്ടന്മാർ ബൈക്കിൽ വിളിക്കാൻ വന്നിരുന്നു. ബൈക്കിൽ തിരികെ വരുമ്പോൾ അന്നേരം അവൾ ചേട്ടന്മാരോട് പറഞ്ഞു. അവളുടെ ചേട്ടന്മാർ നമ്മുടെ ഒരേയൊരു അനുജത്തിയല്ലേ എന്ന് പറഞ്ഞ് അവളെ അടുത്തുള്ള ഘട്ബോൾ ക്യാമ്പിൽ ചേർത്തു. അവൾക്ക് വേണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ ഘട്ബോൾ കളിച്ച് അവൾ ഘട്ബോളിനോട് സ്നേഹിക്കാനും അത് തുടരാനും തുടങ്ങി. പിന്നീട് ഘട്ബോൾ തന്റെ ജീവിതമാക്കി തീർത്തു. അങ്ങനെ അവൾ രണ്ട് ചേട്ടന്മാരെയും സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

Arathi Mohandas

ആകാശം

എന്റെ സ്വപ്നം പോലെ വിടരുന്നതാണ് ആകാശം .

ആകാശത്തിൽ ഒരു പറവയെ പോലെ പറക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു .

ആകാശത്തിൽ അതിരുകളില്ല . ആകാശത്തുകൂടെ പറവകൾ പറക്കുമ്പോൾ എനിക്കും ചിറകുണ്ടെങ്കിൽ പറക്കാമെന്ന് തോന്നും .
എനിക്കാവില്ല

പറക്കാൻ .....കാരണം എനിക്ക് ചിറകില്ല ..... ഉണ്ടാവും ... ഒരിക്കൽ പ്രതീക്ഷയുടെ ചിറകുവിരിച്ചു ഞാൻ പറന്നുയരും .....

വാനിൽ ആകാശക്കോട്ട കെട്ടിപ്പൊക്കും .....പ്രതീക്ഷ .... അതാണ് ജയത്തിന്റെ പരിണാമം .....

-നയനമോൾ .K

അമ്മ

സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ അമ്മയെ പോലെയാകില്ല മറ്റാരും. അടുക്കളയിൽ പുകയുതി തിരിനാളം കെട്ടുപോയ ദൈവമാണ് അമ്മ. സങ്കടങ്ങൾ ഉള്ളിലൊതുക്കി സ്നേഹം പുറത്തുകാട്ടി കെട്ടുപോയ തിരിനാളം പോലെ വിഷമത്തിന്റെ അറയിൽ ഇരിക്കുകയാണ് അമ്മ. കടുംബനാഥൻ അച്ഛന്റെ അമ്മയെ മറക്കരുത്. പത്തുമാസം വയറ്റിൽ ചുമക്കുന്ന അമ്മയെ കരയിപ്പിക്കരുത് സ്നേഹത്തിന്റെ കടൽ കെട്ടിയടയ്ക്കരുത്. തല്ലിയാലും ശ്വസിച്ചാലും അത് നമ്മളിലെ നന്മയെ പുറത്തെടുക്കാനാണ്. ആ തിരിനാളം ഒരിക്കലും കേട്ട് പോകരുത്. താങ്ങും തണലുമായി നമ്മുടെ കൂടെ നിൽക്കുന്ന അമ്മയെക്കാളുമായി മറ്റാരും ഉണ്ടാകില്ല. അമ്മയെ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ വെച്ച് പൂജിക്കണം. അല്ലാതെ അടുക്കളയിൽ വെച്ച് പുകയ്ക്കരുത്.

നിമിഷ 8A

സുറുമകണ്ണ്

കുട്ടു അന്നെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഓഫീസിലോട്ട് വിളിച്ചു .....

വേഗം ചെല്ല്...അയാൾ കുറച്ചു ചൂടിലാ .

അയ്യോ ..... ന്ത് പറ്റി ഞാനൊന്നും ചെയ്തില്ലല്ലോ ..സംസാരിച്ചു നിൽക്കാൻ സമയമില്ല ..നീ വേഗം ചെല്ല് .

കുട്ടു ഓഫീസിലേക്ക് പോണ വഴിയിൽ ആലോചനയിലാണ്ടു ...

എന്തിനായിരിക്കും എന്നെ വിളിച്ചത് ...

ഇനി എന്നെ ചീത്ത പറയുവാനാണോ ...

ന്താ മാഷേ എന്നെ വിളിച്ചത് .... ഒന്നും ഇല്ല ... ഇരിക്കി ...

ന്താ മാഷേ ....

ഓൻ വിദ്യാരംഗം കലാസാഹിത്യവേദിയിൽ കഥാരചനയിൽ

പങ്കെടുത്തെന്നറിഞ്ഞല്ലോ ....

അതെ മാഷേ .... നിക്ക് മാഷിന്റെടുത്തു പറയാൻ സമയമുണ്ടായിരുന്നില്ല

....

അതോണ്ട് പറയാതിരുന്നേ ...അവിടന്ന് ഇപ്പോ വിളിച്ചേത് ....അനക്ക്

ഒന്നാം സമ്മാനം ....

അന്റെ "കണ്ണുകൾ " എന്ന കഥ സൂപ്പറായിരുന്നെന്ന് അനക്ക്

ക്ലാസ്സെടുത്ത മാഷ് പറഞ്ഞത് ..

ന്റെ റബ്ബേ എന്നക്ക് .....എനക്ക് ഫസ്റ്റോ....സത്യംനോ സാരേ ...

അതെ ..ആട്ടെ അന്റെ കഥയൊന്ന് പറയോ .

അവൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി .

ചുരുക്കി പറയാ സാരേ ... ഞാൻ ഒരുത്തിനെ സ്നേഹിച്ചു ..... ഓളുടെ കണ്ണ്

കണ്ടിട്ട് ..... നെന്താരു ഭംഗിയായിരുന്നു ഓൾടെ കണ്ണ് .....

കണ്ണിൽ സുറുമയിട്ടിട്ട് സുഹറ വരുന്നതു കണ്ടാ .....

എല്ലാവരും ഓളെ ഒന്ന് നോക്കിപ്പോകും .....ഓളുടെ മൊഞ്ചു വിവരിക്കാൻ

ആവില്ല മാഷേ .....

ഓളുടെ നെയ്യും കെട്ടു കയിഞ്ഞു ...

സന്തോഷത്തോടെ ജീവിതം പോയിന് ...

പക്ഷെ അത് സത്യമായിരുന്നില്ല ....

അത് ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നമായിരുന്നു .....

സാരേ ഇതാണ് ന്റെ കൊച്ചു കഥ .....

ഓന് ഇത്രേം ഭാവനയിണ്ടെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല ....

എന്തായാലും കൊള്ളാം .....

അനക്കൊരു ടോഫി കിട്ടിയിരിക്കുണ്ട്

വാ അസംബ്ലി കൂടി അത് അനക്ക് തരാം ....

വാ.... പോകാം ....

കുട്ടന്റെ ചുണ്ടിൽ ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു .

-തമീമ തസ്നി 8A

ഇവൾക്കു മുമ്പിൽ

കണ്ണാടികൾക്ക് കണ്ണുനീരില്ല

ആ ചെടി അവളിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങിയിരുന്നു. പുതിയ സ്കൂളിലേക്ക് പോയപ്പോഴും ആ ചെടി അവളിൽ പുതുന്നാബുകൾ വിതച്ച് വളർന്നു പൊന്തി. ഓരോ കണ്ണാടികളും അവൾക്ക് കണ്ണുനീർ മാത്രം സമ്മാനിച്ചു. അവൾ പിന്നീട് കണ്ണാടി നോക്കാതെയായി. അങ്ങനെ ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ആരോടും സംസാരിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന അവളെ കുട്ടികൾ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"അനു നീ സ്കൂളിൽ പുതുതായി വന്നതല്ലേ എന്നിട്ടെന്താ ആരേയും പരിചയപ്പെടാത്തത്"

അനു അതിനും ഒരു മറുപടി നൽകിയില്ല. അവളുടെ മനസ്സിൽ മുഴുവൻ അവന്റെ ചിന്തകളായിരുന്നു.

അനാഥയായ അവളെ ലോകം പുച്ഛിച്ചു തള്ളിയ അവളെ ചിരിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചതവനായിരുന്നു. ടീച്ചർമാരും കുട്ടികളും അവളെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവളുടെ മേൽ ചില കാരണങ്ങൾ ചുമത്തി സ്കൂളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി. കാരണം ടീച്ചർ മാർക്കു അറിയാമായിരുന്നു അവൾ ഈ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചാൽ അത് ആ സ്കൂളിന്റെ വിജയശതമാനത്തെ ബാധിക്കുമെന്ന്.

പിന്നെ അവളുടെ ലോകം ഒരു ചെറിയ മുറിക്കുള്ളിൽ മാത്രമായിരുന്നു .
കോരിക്കോരി വറ്റിയ കിണറായിരുന്നു അവളുടെ കണ്ണുകൾ .

"എടീ നീ കാരണം പുറത്തിറങ്ങി നടക്കാൻ വയ്യ .എല്ലാവരും ചോദിക്കായ എന്താ
അനുവിനെ സ്കൂളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയതെന്ന് .എന്തിനാടി നിന്റെ അമ്മയും
അച്ഛനും നിന്നെ ഈ മണ്ണിൽ വിതച്ചിട്ടുപോയത് ശല്യം ". അവളുടെ അമ്മായി
പറഞ്ഞു.

ഒരു അഗധനിദ്രയിൽ നിന്നെന്നപോലെ അവളുടെ മനസ്സ്
തെട്ടി ഉണർന്നു .

"എന്താ എന്നെ സ്കൂളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയെന്നോ "

അന്നു അവളോട് തന്നെയായി ചോദിച്ചു . അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീർ
ധാര ധാരയായി ഒഴുകി ഇത്തിരി നേരം മൗനത്തിലാണ്ടു .

"എന്തുപറ്റി " അവളുടെ മനസ്സ് അവളോടായി ചോദിക്കുന്നതുപോലെ അവൾക്കു
തോന്നി .

"ഞാൻ..... എന്റെ ജീവിതത്തെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു".

അവൾ പറഞ്ഞു

"എന്നെ സഹായിക്കണം ...എന്റെ ജീവിതം ഒരു തോൽവിയാണ് നീ
തന്നെ എനിക്കൊരു വഴി പറഞ്ഞു തന്നു എന്താണിനി ചെയ്യേണ്ടത്"

പൊട്ടിച്ചിരിയോടെ മനസ്സ് പറഞ്ഞു "എന്താ എന്റെ തീരുമാനത്താൽ നീ
ജീവിക്കണമെന്നാണോ നീ പറയുന്നത് . ഇല്ല ഒരിക്കലും ഞാൻ ഒരു തീരുമാനവും
പറയില്ല. കാരണം ഞാൻ വേലയെടുത്തിട്ടില്ല ,നീ ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടത് ഞാൻ
വേലയെടുത്താൽ ഒരിക്കലും നീ വിയർക്കില്ലായെന്ന് ഓർക്കണം " .

പെട്ടെന്ന് അവൾ ഇരുട്ടിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് ചിന്തയുണർത്തി .

"ശരിയാണ് ഞാൻ എന്തൊരു വിഡ്ഢിയാണ് . വെറും ഒരു കൂട്ടുകാരനായ അവനെ ഓർത്ത് എന്തിനാണ് ഞാൻ എന്റെ ജീവിതം പാഴാക്കുന്നത് .ഇല്ല ഇനി ഞാൻ എനിക്ക് വേണ്ടി ജീവിക്കും .എല്ലാവരും ഒരിക്കലും എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടാവില്ല . എന്തേ ഞാൻ ഇതു മനസിലാക്കാൻ വൈകിയത് .

ഒരു സ്വപ്നം വേണ്ടി വന്നോ എനിക്കെന്റെ ജീവിതത്തിന് പുതുതാളുതുറക്കാൻ "

അവൾ അവസാനമായൊന്ന് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു . അവൾ കണ്ണാടിയിലേക്ക് നോക്കി . അവളോട് കണ്ണാടി പുഞ്ചിരിക്കുന്നതായി അവൾക്ക് തോന്നി .

ആ കണ്ണാടി പിന്നീടൊരിക്കലും അവളോട് കണ്ണുനനഞ്ഞു സംസാരിച്ചില്ല .

കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയി . അവൾ ഐ . എ . എസ് നേടിയപ്പോൾ

കുറച്ചു കൂട്ടുകാർ അവളോട് ചോദിച്ചു

"മേഡം നിങ്ങളെ ആരാ ഈ സ്ഥാനത്തിലെത്തിക്കാൻ പ്രചോദനം നൽകിയത് . ഒരു വ്യക്തിപോലും നിങ്ങളെ ഈ സ്ഥാനത്തിലെത്താൻ സഹായിച്ചില്ലെന്നാണല്ലോ ഞാൻ കേട്ടത് "

"ശരിയാണ് ഒരു വ്യക്തികളും എന്നെ സഹായിച്ചില്ല എന്നത് സത്യമാണ് . പക്ഷെ ഞാൻ പറയട്ടെ ഓരോ വ്യക്തികളും മറ്റൊന്നിനെ സ്വന്തം വിജയത്തിനായി ആശ്രയിക്കുന്ന എന്നതാണ് സത്യം . അന്യ അത്യധികം സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു .

"മേഡം അപ്പോൾ മേഡത്തിന്റെ വിജയത്തെ പ്രചോദിച്ചത് എന്തായിരുന്നു "

അവൾ അത്യധികം ആഘോദത്തോടെ പറഞ്ഞു .

"എനിക്കൊരു വിജയമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു കാരണം ,
എന്നെ ജീവിതത്തിനു പുതുതാളു തുറക്കാൻ സഹായിച്ച എന്റെ മനസ്സാണ്".

ആ വാക്കുകളിൽ അവളുടെ മനസ്സ് അത്യധികം സന്തോഷിച്ചു .ഓരോ
കണ്ണാടികളും അവൾക്കുമുമ്പിൽ എന്നും പുഞ്ചിരിതൂകി .

ARPITHA,10D

നിമിഷങ്ങളിൽ
പെയ്തുതോരുന്നു മഴ

നീല ആകാശം

എൻ കിനാവിൽ നീ വിടർന്നിരിക്കുന്നു

നിന്നിലെ ഒരു ശാഖയായി ജ്വലിക്കുന്ന ആയിരം നക്ഷത്രങ്ങൾ

പുലരുമ്പോൾ പുഞ്ചിരിയിൽ തൂകുന്നു

രാത്രിയിൽ കറിൻദ്രുതമായി വരുന്നു

നിൻ തേജസും ഓജസും ഞങ്ങൾക്കായി പൊഴിക്കുവേ

നീ ഞങ്ങളെ പുതപ്പായ് തലോടുന്നു

നിൻ സ്പർശം നമ്മെ വിടർത്തുന്നു

നീ എന്നെ ഉണർത്തുന്നു പുലർത്തുന്നു ഒപ്പം തലോടുന്നു

എന്നെ നീ ത്രസിപ്പിക്കുന്നു

നിനക്കായ് ഞാൻ ഉണരുന്ന

നീ എന്നും എനിക്ക് കൗതുകമാണ്

സുഭിഷ

8B

പൂക്കാലം

പൂക്കാലം തുടങ്ങി.മുറ്റം നിറയെ പൂവുകൾ നിൽക്കുന്നത് കാണാൻ എത്ര രസമായിരിക്കും. അമ്മുവിന്റെ വീടിനപിറകിൽ ഒരു പൂത്തോട്ടമായിരുന്നു. അമ്മു വീടിന പിറകിൽ നിന്ന് നോക്കിനിൽക്കും. അത് എന്ന് രസകരമാണ്. അമ്മു സ്കൂളിൽ പോവാൻ പുറപ്പെടുകയാണ്.

അമ്മുവിന്റെ കൂട്ടുകാരെയെല്ലാം എത്തി. കുറച്ചുനേരം സംസാരിച്ചതിനുശേഷം പിറകിലുള്ള പൂത്തോട്ടത്തിൽ ചേന്നു. പൂക്കളെ രസിച്ച്കാണുമായിരുന്നു. അമ്മുവിന്റെ കൂട്ടുകാർ ആ പൂത്തോട്ടത്തെ വളരെ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. എല്ലാവരും കൂടി സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോൾ അമ്മുവിന്റെ പൂത്തോട്ടത്തെ പറ്റി സംസാരിച്ചു. അവസാനം ക്ലാസ് എത്തി.

ടീച്ചർ ക്ലാസ്സിൽ വന്നപ്പോൾ ഇന്നത്തെ കഥ എഴുതാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അമ്മു വീടിന പിറകുള്ള പൂത്തോട്ടത്തെ പറ്റി എഴുതി. ആ കഥ ടീച്ചർക്കു വളരെ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ടീച്ചർ സ്കൂളിലെ ടീച്ചറുകൾക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ആ കഥ വളരെ അധികം ടീച്ചർമാർ അമ്മുവിനെ അഭിനന്ദിച്ചു. സ്കൂൾ വിട്ടതിനുശേഷം വീട്ടിൽ പോയി അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. മമ്മ അമ്മുവിനെ അഭിനന്ദിച്ചു. ഇതു എല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ അമ്മുവിന് വളരെ സ്നേഹിച്ചു. കുറയെ മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ചെടികൾ ഉണങ്ങി അമ്മുവിന് സങ്കടമായി. അവൾ സങ്കടത്തോടെ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. അവളുടെ 'അമ്മ അമ്മുവിനോട് പറഞ്ഞു. പോട്ടെ സരമില്ല. എന്നിട്ടും അമ്മുവിന് സങ്കടം മാറിയില്ല.

ഇതാണ് നമ്മുടെ കാലത്തു നടക്കുന്നത്.

LAVANYA,8B

നിനക്കായ്.....

ലോകത്ത് രക്തബന്ധത്തേക്കാൾ ദൃഢമാർന്നതാണ് സുഹൃത്ത്
ബന്ധം
അതിനെ തകർക്കാൻ ലോകത്തിലെ ഒരു ദൃശ്യ ശക്തിക്കും
കഴിയില്ല

അറിയാതെയാണ് നാം ജനിക്കുന്നത്
ഓർക്കാതെയാണ് നാം മരിക്കുന്നത്

അതിനിടയിൽ നീയാണ് എന്നെ ജീവിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്
ഇനിയും എത്ര ജന്മമെടുത്താലും നിനക്കായ്.....
നിന്റെ സൗഹൃദത്തിനായ് .....

ഞാൻ കാത്തിരിക്കും ഒരു
ചിരജീവിയായ്
ഷിഫാന ഷെറിൻ
8A

കഞ്ഞിവെള്ളത്തിനായ് വിയർപ്പ്

കഥ

ചാത്തൻറെ ചുവടുകൾ ഇടറാൻ തുടങ്ങി. തനിക്ക് ഇനിയും സാധിക്കുമെന്ന ആത്മവിശ്വാസവും നിലയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതിനുമുമ്പ് തന്നെ ചാത്താ... ന്നാ പിടിച്ചോ ന്നുള്ളൊരു വിളിയുമായി മറ്റൊരു തൊഴിലാളി ചാത്തൻറെ മുകളിൽ അടുത്ത ചെങ്കല്ല് ഏറ്റുകൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി.... തോളിൻറെ വേദനകാരണമായിരിക്കാം വായയുടെ വെള്ളം വറ്റിയ കാര്യം അയാൾ മറന്നു പോയി. അവശനായ അയാളെ കണ്ടാൽ പിന്നീട് ഒരാൾക്കും മനസ്സിൽ നിന്ന് മായാത്ത മുഖം... അന്തിക്ക് വീടണയുന്നത്തിനുമുമ്പ് കൂലി വാങ്ങിക്കാനത്തിയ മുതലാളിയുടെ മുഖം കണ്ട് തെല്ലൊന്നു വിറച്ചപ്പോയി അയാൾ. അന്നത്തെ ശമ്പളത്തിൻറെ മുന്നിൽ അയാൾക്ക് നെടുവീർപ്പിടാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും ആകുമായിരുന്നില്ല.... പേടിയാണ് അയാൾക്ക്..... കൂലി കൂട്ടി കിട്ടാനായി സംസാരിച്ച് മണിയെ ഈ മുതലാളി തന്നെയാണ്.....! അന്നത്തെ ചോരയുടെ മണം അയാൾ അവിടെയെങ്ങും അറിയാതെ മണക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്തിനാണീ മുതലാളിമാർ തൊഴിലാളികളുടെ അധ്വാനത്തിൽ ലാഭം കൊയ്യുന്നത്? ചാത്തൻ അതിനനുത്തരം കടുപ്പടുക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ വീടണഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു ചുമടുത്തൊഴിലാളിയുടെ ഗ്രഹം പെറ്റ കുടിലാണെങ്കിൽപോലും ചാത്തൻ അവിടെ ഒരു സ്വർഗഗ്രഹം കെട്ടി വെച്ചിരുന്നു പാത്രവുമായി അടുത്തേക്ക്

ഓടിവരുന്ന മക്കളെ കണ്ടപ്പോൾ ചാത്തന് പൊട്ടിക്കരയുവാൻ തോന്നി. കുടിലുമറച്ച ഒരു ഓലയുടെ മറവിൽനിന്നും നീലി എത്തിനോക്കി "ഞാൻ എത്രനവെച്ചാൽ ഇവരോട് പറയാ.... പറഞ്ഞാൽ അനുസരിക്കേണ്ട....." എന്തൊക്കെയോ പറയാൻ മനസ്സിൽ ഒളിപ്പിച്ചതുപോലെ അവൾ മക്കളോട് പറഞ്ഞു....."അച്ഛനെ അകത്തേക്ക് വിളിക്ക്..... നിങ്ങളും വാ....."

"തേങ്ങൽ അടക്കിപ്പിടിച്ച അവളുടെ കണ്ണുകൾ ചാത്തന് നോക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തനികെട്ടിയപ്പോൾ മുതൽ നീലി കറയാതിരുന്ന ദിവസങ്ങളില്ല. ആ അപരതബോധം ചാത്തന് ഇപ്പോഴുണ്ട് . തന്റെ പ്രിയതമയോട് തന്റെ അവസ്ഥകൾ പറയാൻ, കൊതിക്കുന്ന ചാത്തന്റെ മനസിന് അതിരില്ല. എന്തൊക്കെ ഇല്ലെങ്കിലും ഉള്ളതുവെച്ചു ജീവിക്കുന്ന അവരെ കണ്ടു വേണം പഠിക്കാൻ എന്നുതോന്നുന്ന നീലിയും ചാത്തനും. അവർ പണിത സ്വർഗഗ്രഹത്തിൽ ഇല്ലായ്മയുടെ കഥാമറക്കുന്ന ദമ്പതിമാർ..... അവരുടെ അടുപ്പ് പുകയാൻ ഇന്ന് നന്നേ സമയം വൈകിയിരുന്നു....."

പിറ്റേദിവസം കാലത്തു സ്നേഹത്തിന്റെ സ്പർശത്തോടെ നീലി നൽകിയ കഞ്ഞിവെള്ളം കുടിച്ചുകൊണ്ട് ചാത്തൻ തന്റെ അന്നത്തെപോറ്റുന്ന പണിസ്ഥലത്തേക്കു യാത്രയായി. പണി ചെയ്തു അവശനായെങ്കിലും തൊഴിലാളികൾക്കും കൂലി കൊടുക്കാതെ പറഞ്ഞയകനാണ് മുതലാളി ശ്രമിച്ചത്. എന്താണ് പറയേണ്ടത് എന്നു അറിയാതെ നില്ക്കുന്ന

തൊഴിലാളിമാരെ കണ്ട ഭാവം നടിക്കാതെ പോലെ മുതലാളി നീങ്ങി.....

"ഞങ്ങളുടെ വീതം ഞങ്ങളുടേതല്ലേയെന്നു.....". ചാത്തനിൽ നിന്നാണ് ഈ ശബ്ദം ഉയർന്നത്. "എന്താടോ..... നീ പറഞ്ഞത്, എനിക്കു ഇന്നത്തെ ദിവസത്തെ കൂലി എന്റെ മുതലാളി തന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കതു തരാനാകൂ ആരും നേരാവണം പണി ചെയ്യുന്നില്ല എന്നാണ് സർ എനോട് പറഞ്ഞത് "മുതലാളിയുടെ വാക്കുകൾ ചാത്തനെയും കൂട്ടരേയും

വാക്കുതർക്കത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു. മുതലാളിയു തൊഴിലാളിയും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിന്റെ അവശനത്തിനായി ചാത്തൻ ഉറക്കെ പറഞ്ഞു;"ഞങ്ങളും കൂലി കൂട്ടുകിട്ടുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ പണി ചെയ്യുന്നതേറിക്കല്ല. എല്ലാമുറിയെ പണി ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് ഇത്രയും കഷ്ടപ്പെട്ട് പണിയെടുക്കുന്നത്...." മുതലാളിയുടെ പൊള്ളയായ വാക്കുകൾക്കുമെതിരായുള്ള ചാത്തന്റെ തിരിച്ചടിവാക്കുകൾ മടുതൊഴിലാളിമാരെ ചിന്തയിലുണർത്തി.

ഞങ്ങൾ അധ്വാനിക്കണം,വിയർക്കണം,എന്നിട്ട് ലാഭം നിങ്ങൾക്ക് ആ വിദ്യ മനസ്സിലിരിക്കട്ടെ. പറഞ്ഞത്,രാമുവാണ്.ചോരത്തിളപ്പിന്റെറ ചുഴിയിൽപ്പെട്ട മണിയുടെ സഹോദരൻ.തൊഴിലാളികൾക്ക് ലഭിച്ച ധൂര്യം തനിക്ക് വലിയ തിരിച്ചടിയുണ്ടാക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ മുതലാളി,അന്നത്തെ വെറും തൃച്ഛമായ കൂലി കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരെ ആട്ടിയോടി.

തന്റെ വീട്ടിലെത്തിയ ചാത്തന് ആവശ്യം,തലചായ്ക്കാൻ

ഒരിടമായിരുന്നു.ഇന്നത്തെ ദിവസം എന്തൊക്കെയാണ് സംഭവിച്ചത്? ഞാൻ മുതലാളിയോട് പറഞ്ഞതിൽ വല്ല ശരിയുമുണ്ടോ? സത്യത്തിൽ എന്നെ

അങ്ങനെ പറയാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതാരാണ്?..... ചാത്തന്റെ ചിന്തകൾ

പലവഴിയായി പിരിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും വീണ്ടും അതൊരു

കൂടിച്ചേരലായിരുന്നു.തൻറെ കുടുംബത്തിനെ താങ്ങി നിർത്താനുള്ള ഒരു നെടുംതൂണാണ്.തൻറെ സഖിയെ,തൻറെ മക്കളെ,ഓർത്തിട്ടാണ് അവരുടെ മുഖം

നേരിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഞാൻ അങ്ങനെ

പറയാനൊരുങ്ങിയതെന്ന വാസ്തവം ചാത്തന് മനസ്സിലായി....ഒരിയ്ക്കലും

അവസാനിക്കാത്ത ഒരു തീയായിരുന്നു ചാത്തന്റെ മനസ്സിൽ

ഉണർന്നത്.ഈ സ്ഥിതി മാറണം.. തന്നെപ്പോലെയുള്ള പാവപ്പെട്ടവർ

അധ്വാനിച്ച് കിളിർക്കുന്ന ലാഭത്തെ കയ്യോടെ വാരുകയാണ് മുതലാളിമാർ....

തൊഴിലാളികൾക്കും അതിന്റെ മീതം കിട്ടിയേ മതിയാക്കൂ.... പോരാടി

ജയിക്കാനുള്ള തീരുമാനത്തിലേക്കാണ് ചാത്തൻ

ചെന്നെത്തിയത്.....അവിടുന്ന് അങ്ങോട്ട് എല്ലാ പാവപ്പെട്ട

തൊഴിലാളിമാരുടെയും കഷ്ടത തീർക്കാനുള്ള പരിശ്രമം ചാത്തന്റെ

സിരകളിൽ ഓടിപ്പടർന്നു.മുതലാളിമാരുടെ എല്ലാ വിദ്യകളും

കയ്യിലിരിക്കട്ടെ.....

വിസ്മയലോകത്തിലെ കൂട്ടുകാർ

അന്ധകാരത്തിലെ നിന്ന് വന്നെത്തുന്ന മിന്നാമിനുങ്ങിന്റെ വെട്ടും എന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ ശോഭയായ് തീരുന്നു. കൂരിരുട്ടിൽ വെട്ടും പകർത്തുന്ന പുലരിയുടെ നിലാവിൽ എന്നെ തലോടുന്ന ഇളം കാറ്റിന്റെ ഈണം കാതിൽ മുഴുന്നു തുമ്പികളുടെ നാദം. പുലരിയെ മയക്കും കൊണ്ടുണർത്തുന്ന സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തോടെ വിരിയുന്ന പൂക്കളുടെ നറുമണത്തിൽ ഓടിയെത്തുന്ന വണ്ടുകളുടെ മുളിപ്പാട്ടുകൾ. മലനിരകളുടെ മുകളിൽ നിന്നും ഒഴുകിയെത്തുന്ന ചെറു അരുവിയുടെ താളം വലിയ സ്വപ്നമാക്കിത്തീർക്കുന്ന പുഴകളുടെ വലിയ കൂട്ടമായ് മാറുന്നു. സ്വപ്നം കാണുന്ന മനുഷ്യർ എന്താ ഈ വിസ്മയലോകത്തെ കാണാതെ പോകുന്നു. ദൃഷ്ടത കാട്ടുവാൻ മാത്രം അറിയുന്ന ജനജീവിതത്തെ ഇതെല്ലാ ജീവിതം എന്ന് തെളിയുന്നു പാഠപുസ്തകമാണീ ലോകം.

വിശപ്പ്

വിശപ്പ് .....

അടുത്തറിയുന്നവന് അവനറിഞ്ഞ വേദനകൾ
അറിയാത്തവന് വെറും മൂന്നക്ഷരം

വിശപ്പേറിയവന്റെ ഇന്നെലകൾ

നമുക്ക് ഇതിന്റെ സമ്മാനം

വിശപ്പകറ്റാൻ വേണ്ടി മാത്രം

മുന്നോട്ടു പോവുന്നു ചിലർ

ആളികത്തൂന്ന കണ്ണുകളിലും

പിച്ചവെച്ചുതുടങ്ങുന്ന കാലുകളിലും

ഉണങ്ങി മെലിഞ്ഞ ശരീരത്തിലും

തുടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിലും

നാം കാണുന്നത്

വിശപ്പിന്റെ തീപ്പെരികളാണ്

ഇന്നിന്റെ നോവുകൾ മറന്ന്

നല്ല നാളുകൾക്കായ് നമുക്ക് മുന്നോടാം

Thrisha U

The Nightingale and the Rose

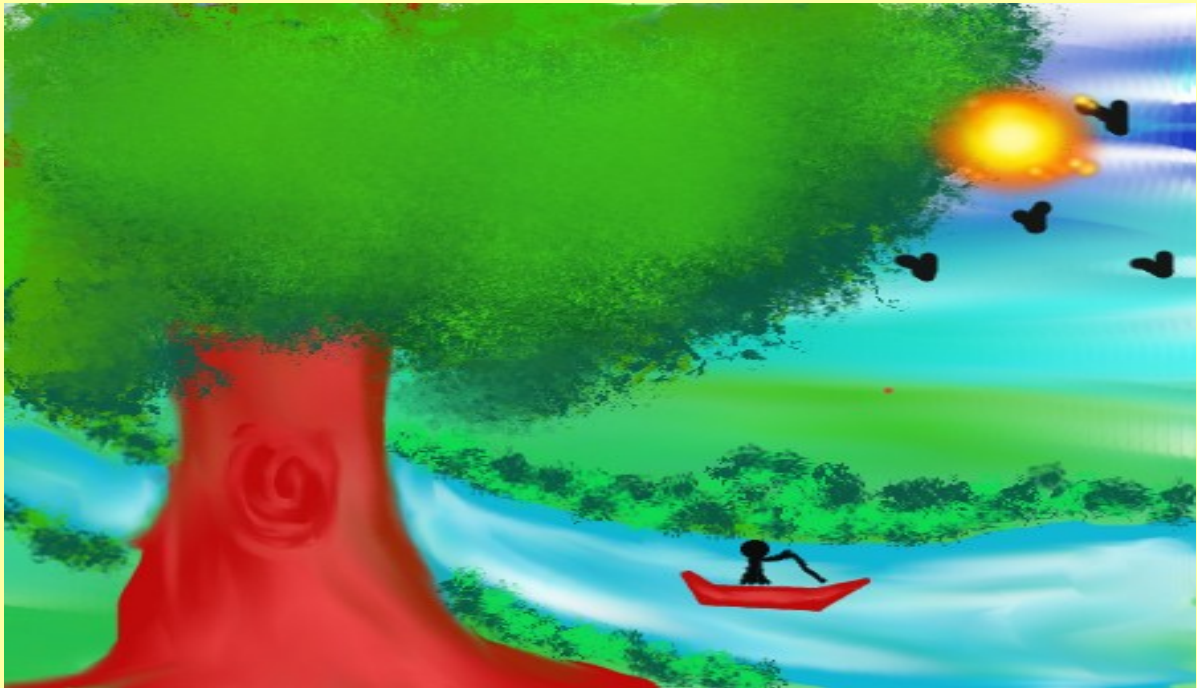

നേട്ടങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും

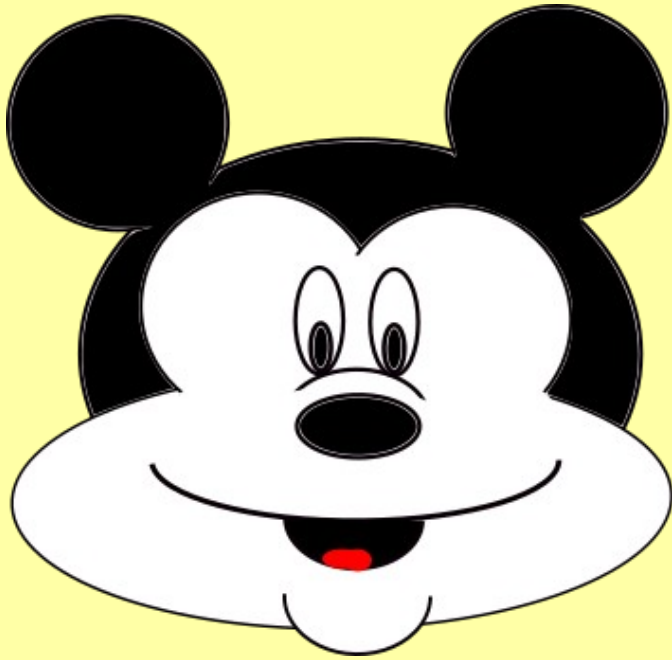

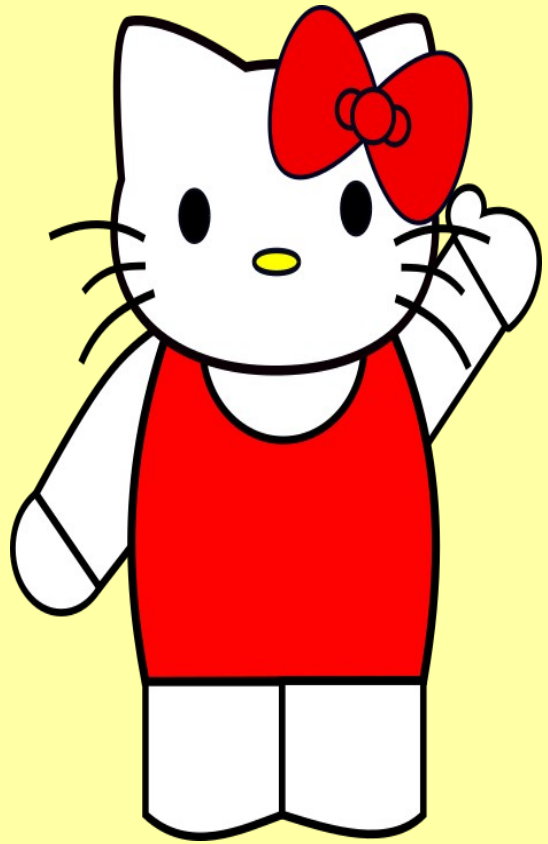

Abhinanda S

Anamika A J

Irfana S

Abhinanda S

നന്ദി.....